

สารบัญ

จากใจคนบด - จากนายกสมาคมฯ	3
ความเคลื่อนไหวจากสมาคมฯ	4
สัมภาษณ์ น.พ.ก้องเกียรติ เกษเพ็ชร์	5
คุณคือคนเก่ง น.พ.วรวัฒน์ ชีวะอิสระกุล	7
ใครทำอะไร ที่ไหน	9
พูดพร้อมภาพ	10
ศิษย์ปัจจุบันเขียน	12
โน่นนิด นี่หน่อย	13
ศิษย์เก่าเล่าให้ฟัง	14
มาเยี่ยมมาเยือน	15
กิจกรรมศิษย์ปัจจุบัน	17
ข่าวฝาก	18

กองบรรณาธิการ ที่ปรึกษา น.พ.วีระพล จันทรดียิ่ง น.พ.พิเชษฐ อุดมรัตน์
บรรณาธิการ น.พ.ชนพันธ์ ชูบุญ **กองบรรณาธิการ** น.พ.คมกริช ฐานิสโร
น.พ.อนุพงศ์ นิตติเรืองจรัส พ.ญ.กัณฑ์รัตน์ สุนทรพันธ์ พ.ญ.สุภาภรณ์ ดิสนิเวทย์
พ.ญ.ศิวาภรณ์ อุบลชลเขตต์ น.พ.ปราโมทย์ ทานอุทิศ พ.ญ.สุภาพร โรยมณี
นศพ.โอลรี อัครบวร นศพ.วันมาตา ขจรเดชกุล **ช่างภาพ** ชามู วาริรัตน์
ฝ่ายศิลป์ ญาณิ คำธัญญา **รูปเล่ม** ศุจิรัตน์ เรืองเริงกุลฤทธิ์ **พิมพ์** ออมร อุไรรัตน์
สุวิทย์ พันธุ์ทอง **ประสานงาน** ศุจิรัตน์ เรืองเริงกุลฤทธิ์

คณะกรรมการสมาคมศิษย์เก่าฯ นายกสมาคม น.พ.วีระพล จันทรดียิ่ง **อุปนายก**
สมาคมฯ น.พ.พิเชษฐ อุดมรัตน์ น.พ.ธวัช ตันติสารศาสน์ **กรรมการสมาคมฯ**
น.พ.กอประยุทธ์ ตย์คานนท์ น.พ.รุ่งโรจน์ ก้าวพานิช น.พ.อดิธิ์ จุญศรี
น.พ.สมชาย ทั้งไพศาล น.พ.กริษา ธรรมคำภีร์ น.พ.อานัติ ฮ่อสกุล น.พ.สมศักดิ์
เสรีภินันท์ น.พ.ธีระ พิรัชวิสุทธิ์ พ.ญ.กอบกุล ตั้งสินมั่งคง น.พ.คมกริช ฐานิสโร
น.พ.ธนรัตน์ บุญเรือง น.พ.สมฤทธิ์ จันทรประทีน น.พ.ชนพันธ์ ชูบุญ

ภาพหน้าปก : กล่องบรรจุ CD ของ
โปรแกรม Hospital OS ซึ่งเป็นผลงานวิจัย
พัฒนาโดย น.พ.ก้องเกียรติ เกษเพ็ชร์ และ
ทีมงาน และได้รับรางวัลจาก สกว. อีกทั้งยัง
สามารถช่วยพัฒนาคุณภาพการบริการ
สำหรับโรงพยาบาลได้

บรรณาธิการเขียน

ศิษย์เก่ารุ่น 11-16 คงยังจำได้ว่า เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 ได้เกิดเหตุการณ์น้ำท่วมขนาดใหญ่ที่รุนแรงมาก ครั้งหนึ่ง ผ่านมา
อีก 12 ปี ในวันเดียวกันคือ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ก็เกิดเหตุการณ์อย่างเดียวกันอีก ผิดแต่ว่าครั้งนี้เกิดรุนแรงกว่า มีความเสียหายมากกว่า
ครั้งแรกนัก จากนั้นมาทุกๆ ช่วงปลายของปี ตั้งแต่ตุลาคมมา จะมีการพูดถึงการป้องกัน การเตรียมตัว (เตรียมใจ) ในการรับมือกับมันอีก เช่นเดียวกับ
เมื่อเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา ได้มีมาตรการต่างๆ ออกมา ไม่ว่าจะเป็นสัญลักษณ์ธงสีต่างๆ ที่บ่งบอกถึงสถานการณ์ของน้ำ บักไว้ที่หน้า ม.อ.
ของเรา และที่สะพานข้ามคลองอยู่ตะเภาในหาดใหญ่ใน การออกประกาศทางสถานีวิทยุ ม.อ. (FM 88.0 MHz) ทุก 4 ชั่วโมง เป็นต้น โชคดีเป็นของ
เราอีกปีหนึ่งครับ **น้ำไม่ท่วม**

มีเรื่องน่ายินดีที่สุด ที่จะต้องบอกเล่าให้ฟังในสารศิษย์เก่าฉบับนี้ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ที่ผ่านมา รศ.น.พ.วีระพล จันทรดียิ่ง ศิษย์เก่ารุ่นที่ 1
และนายกสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ สงขลานครินทร์ ได้รับรางวัลศิษย์เก่าดีเด่น ศิริราชพยาบาล สาขา “ **การสร้างชื่อเสียงทางการแพทย์
ทั้งในและต่างประเทศ ประจำปี 2545** ” ของสมาคมศิษย์เก่าแพทย์ศิริราช อย่าเพิ่งงงไปนะครับ ท่านจบจากสงขลานครินทร์จริงๆ ครับ และได้ไปเรียน
ต่อในสาขาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา ที่ศิริราชพยาบาล หลังจากนั้นได้มาปฏิบัติงานเป็นอาจารย์ที่สงขลานครินทร์ ตลอดเวลาที่ผ่านไป ท่านมีผลงาน
ทางวิชาการมากมายเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาทุกท่านอยู่แล้ว ที่โดดเด่นมากก็คงจะเป็นการจัดอบรมนานาชาติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และ
อนามัยวัยเจริญพันธุ์ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในต่างประเทศ

ศิษย์เก่าท่านใด มีเรื่องที่น่ายินดีอย่างนี้ ทั้งของตัวเองท่านเอง หรือของเพื่อน พี่น้อง ก็เขียนส่งไปเล่าให้ฟังกันบ้างนะครับ

จากใจคนบด

ศิษย์เก่าที่รักทุกท่าน

ในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศนับว่าเป็นส่วนสำคัญ ส่วนหนึ่งของการดำรงฐานะความทันสมัย ก้าวทันโลก โดยเฉพาะในวิชาการทางการแพทย์ของพวกเรา จึงเป็นหน้าที่ของพวกเรา ในการติดตามเทคโนโลยีแขนงนี้อย่างใกล้ชิด และสามารถใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างดี

ในรอบปี 2545 ที่เพิ่งผ่านพ้นไป เชื่อว่าหลายๆ คน คงได้ใช้เวลาทบทวนการทำงานที่ผ่านมา การปฏิบัติตนต่อตนเอง ต่อ ผู้อื่น และต่อหมู่คณะ สิ่งใดที่ดีอยู่แล้วก็ขอให้รักษาความดีนั้นไว้ สิ่งใดที่ยังไม่ถูกต้องก็ขอให้ได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในปีใหม่ 2546 นี้

ขอให้คุณงามความดีของพวกเราทุกคน จงดลบันดาลให้ศิษย์เก่าทุกท่าน และครอบครัวมีแต่ความสุขสดชื่น ทั้งกายและใจ พบแต่ความสำเร็จ เอาชนะอุปสรรคได้ง่ายดาย ตลอดปี 2546 และตลอดไป

ขอให้ระลึกเสมอว่า **“ศิษย์เก่า คือ ส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”**

รองศาสตราจารย์นายแพทย์กิตติ ลีมอภิชาติ

คณบดีคณะแพทยศาสตร์ ม.อ.

จากนายกสมาคมฯ

เรียน ศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์

ผมใคร่หรือสามเรื่อง เรื่องแรก คือขอแจ้งให้ทราบ สว่างหน้าว่าสมาคมฯ จะจัดงานพบปะสังสรรค์ศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ประจำปี 2546 ในช่วงเย็นวันที่สองของการประชุม วิชาการประจำปีคณะแพทยศาสตร์ เรื่องที่สอง ในราวเดือนสิงหาคม 2546 จะมีการเลือกตั้งกรรมการบริหารสมาคมฯ เรื่องที่สาม สมาคมฯ ตั้งใจจะให้มีการคัดเลือกศิษย์เก่าดีเด่นเป็นประจำทุกปี และมอบรางวัลในงานพบปะสังสรรค์ประจำปี ในความเห็นส่วนตัวของผม อยากให้เป็นรางวัลศิษย์เก่าดีเด่นใน 3 ด้าน ต่อไปนี้

1. ด้านจริยธรรม คือต้องมีพฤติกรรมส่วนตัวที่มี จริยธรรม และมีจริยธรรมในการประกอบอาชีพเวชกรรม
2. ด้านคุณธรรม คือต้องมีธรรมอันเป็นคุณกับผู้คน ไม่ว่าจะเป็นผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน
3. ด้านธรรมาภิบาล คือต้องมีการทำงานด้วยความ สุจริต ตรวจสอบได้ มีเหตุมีผล ไม่ใช้อารมณ์ส่วนตัว ไม่ใช้กริยา ก้าวร้าวกับผู้บังคับบัญชา หรือผู้ใต้บังคับบัญชา

ผมใคร่ขอรบกวนให้ศิษย์เก่าทั้งหลายช่วยกันพิจารณา และเสนอชื่อรุ่นพี่ รุ่นเดียวกัน รุ่นน้องที่มีคุณสมบัติดังกล่าว มา ยังสมาคมฯ หลังจากนั้นกรรมการบริหารสมาคมฯ จะพิจารณาคัดเลือกอีกครั้ง

รองศาสตราจารย์นายแพทย์วีระพล จันทร์ดียิ่ง

นายกสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ ม.อ.

ความเคลื่อนไหวจากสมาคมฯ

โปรดให้ความสำคัญ

เรื่องสำคัญอันนี้เป็นผลมาจากการประชุมเมื่อเดือนมกราคม 2546 ที่ผ่านมาก็คือ การเลือกตั้งนายกสมาคมฯ ที่จะมาถึงในเดือนสิงหาคม 2546 ซึ่งจะเป็นสมัยที่สองภายหลังจากการจดทะเบียนก่อตั้งสมาคมฯ โดยปกติจะมีการเลือกตั้งในที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ซึ่งจะจัดในช่วงงานประชุมวิชาการประจำปี ของคณะแพทยศาสตร์ ไปด้วย แต่ในอดีตที่ผ่านมาประสบปัญหาว่าศิษย์เก่ามาร่วมประชุมไม่มากนัก ทำให้องค์ประชุมไม่ครบ ต้องมีการจัดเลือกตั้งรอบสองเสมอ อีกทั้งทำให้ศิษย์เก่าที่ไม่ได้มาร่วมประชุม ขาดโอกาสในการแสดงความคิดเห็น ที่ประชุมจึงได้มีมติให้เลขาธิการสมาคมฯ ทำการสอบถาม ความคิดเห็นของสมาชิกว่ามีความคิดเห็นอย่างไร ต่อการ ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ให้มีการเลือกตั้งนายกสมาคมฯและกรรมการอีก 5 คน โดยใช้วิธีการเสนอชื่อทางไปรษณีย์และ web site ของสมาคมฯ โดยสมาคมฯ เป็นผู้ดำเนินการจัดส่งแบบฟอร์มเสนอชื่อดังกล่าว ประมาณเดือน ก.ค. 2546
2. ดำเนินการนับคะแนนและประกาศผลในที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี เดือนสิงหาคม
3. นายกสมาคมฯ ผู้ได้รับการเลือกตั้งเสนอรายชื่อ คณะกรรมการสมาคมฯเพิ่มเติมตามธรรมนูญ และแจ้งให้ศิษย์เก่าได้ทราบโดยทั่วกันผ่านทางสารศิษย์เก่า และ web site

ดังที่กล่าวมา ถ้าศิษย์เก่า (ซึ่งถือเป็นสมาชิกของ สมาคมฯ ทุกคน) ไม่เห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าว ได้โปรดแจ้งให้เลขาธิการสมาคมฯได้ทราบ เพื่อรวบรวมความเห็นที่แตกต่าง ซึ่งถ้ามากกว่า 1/4 ของสมาชิก ทางสมาคมฯ ก็ไม่สามารถดำเนินการเปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกตั้งได้ โดยขอให้แจ้งประเด็นไม่เห็นด้วย ไปที่

e-mail : alumni@medicine.psu.ac.th

หรือ 074-451531 หรือ 01-7380707

หรือ 1144 เรียก 669356

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 19 มกราคม 2546 ที่ผ่านมา สมาคมฯได้จัดประชุมที่ ห้องอาหารปาล์มคอร์ท โรงแรมเจ.บี. หาดใหญ่ ในโอกาสนี้มีวาระอันน่ายินดี 2 อย่าง คือ อุปนายกสมาคมฯในฐานะตัวแทนศิษย์เก่ารุ่นน้องทั้งหมดมอบของที่ระลึกแสดงความยินดีแก่นายกสมาคมฯ นายแพทย์วีระพล จันทร์ดียิ่ง (รุ่น 1) ในโอกาสที่ได้รับการยกย่องจากคณะแพทยศาสตร์ ศิริพยาบาล ให้เป็นศิษย์เก่า ดีเด่นศิริราชพยาบาล สาขา “การสร้างชื่อเสียงทางการแพทย์ ทั้งในและต่างประเทศ ประจำปี 2545” งานนี้พลอยทำให้ศิษย์เก่า ม.อ. ได้นำได้ตาไปด้วย นอกจากนี้สมาคมศิษย์เก่าฯ ยังได้มอบเงินจำนวน 10,000 บาท ให้แก่สโมสรนักศึกษาแพทย์ โดยมี นศพ.วรวิทย์ วาณิชย์-สุวรรณ นายกสโมสรนักศึกษาแพทย์ เป็นผู้รับมอบเพื่อใช้ในกิจกรรมต่างๆ ของ นศพ.และประสานความร่วมมือของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันให้ดียิ่งๆ ขึ้น

สัมภาษณ์นายแพทย์ก้องเกียรติ เกษเพ็ชร

น.พ.อนันต์ ชูบุญ เรียบเรียง

เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่า ทุกวันนี้เราวิ่งหนีเทคโนโลยีไปไม่พ้น ไม่ว่าจะตั้งแต่ตอนตื่นนอน จนกระทั่งเข้านอน หรือแม้แต่ขณะนอน สำหรับบางคนตั้งแต่จำความได้ (ผู้เขียน) เคยเห็นหรือเริ่มรู้จัก คอมพิวเตอร์ตั้งแต่อยู่ชั้นมัธยมปลาย เริ่มตั้งแต่ใช้ระบบปฏิบัติการ DOS ใช้โปรแกรมง่ายอย่างเช่น โดตส์ อุตสาหกรรมไปเข้าเรียนพิเศษเสีย เงินไปก็หลายสตางค์ แต่ไม่นานก็ลืมมันไปเพราะที่บ้านไม่มีเครื่อง คอมพิวเตอร์ ก็ราคามันช่างแพงเสียนี้กระไร อีกอย่างเรียนไปแล้ว ก็ไม่รู้ว่าจะเอามันไปใช้ทำอะไร จนกระทั่งเริ่มมีระบบปฏิบัติการรุ่นใหม่เข้ามาของค่าย Microsoft ที่เรียกกันอย่างคุ้นเคย ติดปากจน สลัดไม่หลุดว่า Window (หรือที่จริงทางค่ายแอปเปิ้ลก็เริ่มพัฒนามา ก่อนแล้ว) ทำให้เราเข้าถึงคอมพิวเตอร์มากขึ้น ง่ายขึ้น แค่คลิกเดียว ก็สามารถทำอะไรได้มากมาย จนหลายคนอาจจะลืมไปแล้วว่าเรา เคยมีระบบ DOS มาก่อน หรือไม่ก็ใช้มันไม่เป็นเสียแล้ว

ความคล่องตัวในการใช้งาน ทำให้เราสามารถใช้ ประโยชน์จากมันได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นการรับส่ง E-mail เข้า ไปสู่ web site ต่างๆ ค้นหาข้อมูลที่ต้องการจาก search engine ที่มีอยู่มากมาย และรวมถึงข้อมูลทางด้านการแพทย์ที่เราต้องเสาะ หากันอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน เมื่อก้าวถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ เราคงจะคุ้นชื่อ น.พ.ก้องเกียรติ เกษเพ็ชร ศิษย์เก่าสงขลานครินทร์ หมายเลข 2825002 ฉบับนี้ เราจะมาคุยกับท่าน ในงานระดมทีมเทคโนโลยีครับ

สารฯ : สวัสดีครับพี่ก้อง (ชื่อเล่นที่ผู้เขียนเรียก) ลืมไปแล้วว่า พี่อยู่รุ่นไหน

น.พ. ก้องเกียรติ : รุ่น 13 ครับ พอเรียนจบแล้วก็ไปเป็นแพทย์ ใช้ทุนต่อ ในสาขาอายุรศาสตร์ที่ ม.อ. และได้เป็นอาจารย์ที่ ภาควิชาอายุรศาสตร์ 6 เดือน จึงลาออกมาทำงานเป็นอายุรแพทย์อยู่ที่ โรงพยาบาลกรุงเทพ-ภูเก็ตจนกระทั่งปัจจุบัน รวมเป็นเวลา 5 ปีแล้วครับ ในตำแหน่งรองผู้อำนวยการ

สารฯ : ชีวิตในสมัยที่เป็น นศพ. ที่เกี่ยวกับกิจกรรม

น.พ. ก้องเกียรติ : ผมทำกิจกรรมหลายอย่างมาก ตั้งแต่เป็นประธานเชียร์ ประธานโครงการดำริวิชาการ สุดท้ายก็นายกสโมสรนักศึกษาแพทย์ครับ

สารฯ : พี่เริ่มมีความสนใจด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนี้มาตั้งแต่เมื่อไหร่

น.พ. ก้องเกียรติ : ตั้งแต่เป็น นศพ. ชั้นปีที่ 3 ตอนนั้นสนใจซื้อหนังสือมาอ่านเกี่ยวกับเรื่อง dBase แล้วลองหัดเขียนโปรแกรมร้านหนังสือให้กับเพื่อนที่อยู่ร้านหนังสือชุมชน ที่หาดใหญ่ พอทำได้ ก็เลยนึกสนุกมาช่วยอาจารย์สรยุทธ เขียนโปรแกรมให้กับทางคณะ พอเป็นแพทย์ใช้ทุนก็มาทำโครงการหมวดคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนกับอาจารย์หัชชา ทำ web หลังจากนั้นก็สนใจอยู่ตลอด และศึกษามาเรื่อยๆ หากถามว่าทำไม คงตอบว่าสนใจ

สารฯ : แล้วขณะนั้น พี่ไปใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ไหน

น.พ. ก้องเกียรติ : ก็ไปที่ร้านของเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีเครื่องเป็นของตัวเองครับ

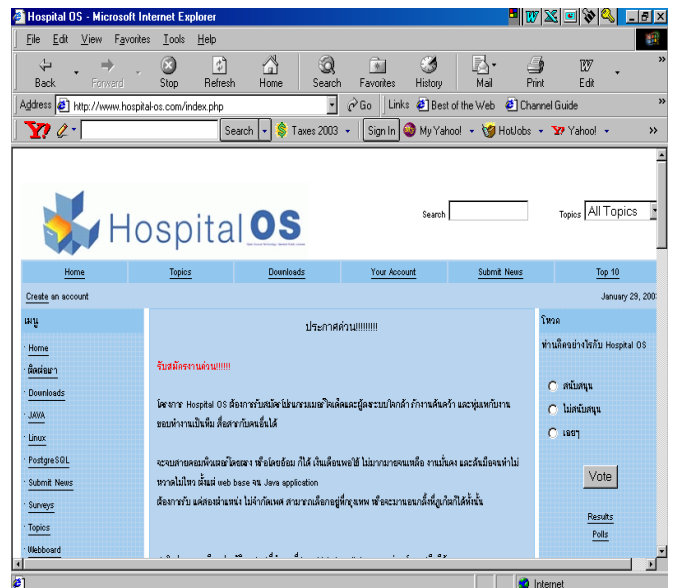
สารฯ : ผลงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ขึ้นแรกที่ ภาคภูมิใจ
น.พ. ก้องเกียรติ : อันที่จริง ทำหลายอย่างมาก และภูมิใจ ในงานทุกอย่างที่ทำ เพราะทำให้โลกได้เรียนรู้ของใหม่ แต่งานล่าสุดคือโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับโรงพยาบาล ขนาดเล็ก คงส่งผลต่อคนหลายๆ คน และทำให้ได้ประโยชน์มากที่สุด

สารฯ : พี่กำลังหมายถึง Hospital-os

น.พ. ก้องเกียรติ : ใช่ครับ Hospital-os เป็นชื่อของ soft ware ที่ใช้เป็นระบบปฏิบัติการเบื้องต้นของโรงพยาบาล เป็น งานวิจัยที่ได้รับทุนมาจาก สกว. คำว่า os มีความหมาย 2 ประการคือ opened source และ operating system

สารฯ : อุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินงาน ในการจัดทำ โปรแกรมนี้

น.พ. ก้องเกียรติ : คนและกลุ่มนักวิจัยทั้ง 5 คนต้องมีลูกบ้า ในตัวอย่างมากที่คิดจะทำงานนี้ขึ้นมา เพราะงานนี้เราต้อง ต่อสู้กับความคาดหวังของโรงพยาบาลต่างๆ จำนวนมาก แทบจะทั้งประเทศก็ว่าได้ เราต้องคิดและทำ เพื่อว่าทำ อย่างไรที่จะไม่ให้พวกเขาเหล่านั้นผิดหวัง แต่ในความเป็นจริงก็คือ มันก็มีสมหวังบ้าง ผิดหวังบ้าง ในสัญญาที่ให้ไว้กับ สกว. คือ เราจะติดตั้งระบบนี้ให้กับโรงพยาบาล 10 แห่ง ซึ่ง ติดตั้งสำเร็จไปแล้ว 3 แห่ง สามารถดำเนินการได้จริง 2 แห่ง แห่งหนึ่งที่ล้มเหลวเพราะว่า องค์กรนั้นใหญ่เกินไปและมี ปัญหาภายในมาก ในปี 2546 นี้ กำลังดำเนินการติดตั้งให้ได้ อีก 6 โรงพยาบาลครับ ลืมบอกไปว่า soft ware ใช้ระบบปฏิบัติการ Linux ครับ

สารฯ : ทำไมจึงต้องเป็น Linux

น.พ. ก้องเกียรติ : มีเหตุผล 3 ประการ คือ ฟรี ฟรี ฟรี แต่ว่ายาก พอดูที่จะเรียนรู้กับมัน โปรแกรม Hospital-os ที่ทำนี้ก็ใช้ Linux เป็นส่วนที่จัดการเกี่ยวกับ server ซึ่งทีมงานสามารถทำผ่านติดตั้ง สำเร็จเพื่อให้ใช้งานได้ง่ายขึ้น

สารฯ : แนวโน้มความนิยมของ Linux ว่าไปได้ดี หรือกำลังจะดับ

น.พ. ก้องเกียรติ : ไม่รู้ ทำนายไม่ถูก ตาม Bill Gate ดีกว่า (มีข้อสังเกตว่า เวลาพิมพ์คำว่า Bill Gate ใน โปรแกรม word จะไม่มีการขีดเส้นใต้สะกดคำผิดได้ชื่อนี้)

สารฯ : มีความคาดหวังอย่างไร เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ กับการแพทย์

น.พ. ก้องเกียรติ : อยากให้มีคนรู้เรื่องเยอะๆ เพราะเชื่อว่าช่วย ทำให้การให้บริการ การรักษาและการควบคุมคุณภาพของเราทำได้ ดีขึ้น

ปัจจุบัน Window ได้แทรกซึมเข้ามาสู่ตัวเราอย่างมากมาย ออกไปสู่ครอบครัว หน่วยงาน หรืออาจจะทั้งประเทศเลยก็ว่าได้ ว่ากันว่า หากระบบ Window ล่มสลาย ระบบการทำงานของหน่วยงาน ต่างๆ ทั้งราชการและเอกชน อาจจะเสียหายหรือล่มสลายไปด้วยกัน (ว่ากันไปถึงขนาดนี้) แต่ปัญหาของเรื่องนี้ก็คือว่า ที่เรา ใช้กันอยู่ มัน เป็นโปรแกรมที่คัดลอกเขามา ไม่ได้ใช้อย่างถูกลิขสิทธิ์ หากมีการเรียก เก็บเงิน หรือบังคับให้จ่ายเงินจากหน่วยงานต่างๆ ที่ใช้ระบบปฏิบัติ การณ์ของ Microsoft ลองคิดดูซิว่า มันจะเป็นตัวเลขมหาศาลแค่ไหน

ก่อนจบ อยากจะมีคำถามฝากไว้ให้ช่วยกันตอบ 2 ข้อ

1. วันนี้ท่านได้เปิด internet เข้าสู่ search engine เพื่อหาความรู้ท่านกันบ้างหรือยัง
2. คุณรู้จัก Linux มากแค่ไหน

คุณต๊อดบ่เก้ง

น.พ.คมกริช สุทธิสาร -- น.ส.ศุจิรัตน์ เรืองเรืองกุลฤทธิ -- เรียบเรียง

นายแพทย์วรวัดน์ ชีวะอิสระกุล
นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองบ้านพรุ

คงไม่บ่อยนักที่อาชีพแพทย์อย่างเราจะผันตัวเองไป ทำงานด้านการเมือง ล่าสุดเมื่อปลายปีที่แล้วศิษย์เก่าแพทย์ ม.อ. ท่านหนึ่งได้ลงสมัครเลือกตั้งนายกเทศมนตรี และได้รับการเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียงท่วมท้นจากประชาชนในท้องถิ่น แต่เรื่องกลับไม่ง่ายเนื่องจากมีเสียงสนับสนุนจากสถาน้อยมาก จนไม่สามารถแถลงนโยบายได้จนถึงปัจจุบัน ถือเป็นกรณีศึกษาของวงการรัฐศาสตร์การปกครองไทย และเป็นการทำลายความก้าวหน้าของเนื้อหารัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของคนไทย ที่งานสารนิเทศเก่าๆ จึงได้ใช้เวลาส่วนหนึ่งนัดหมายเข้าสวัสดิ์ปีใหม่ และสัมภาษณ์เรื่องราวที่น่าสนใจมาฝากครับ

พีเป็นศิษย์เก่าแพทย์ ม.อ.รุ่นไหนครับ : รุ่น 6 รุ่นเดียวกับหมออานนท์ หมอสุเรนทร์ เป็นแพทย์รุ่นแรกๆ ที่ยังต้องไปออร์ดีที่ ร.พ. หาดใหญ่เดิม ซึ่งอยู่หลังโรงพยาบาลหาดใหญ่ปัจจุบัน ผมเป็นคน บ้านพรุโดยกำเนิด มีพี่น้อง 4 คน เสียชีวิต 1 คน ตอนนี้เป็นเลข 3 คน เริ่มเรียนประถมที่โรงเรียนพลวิทยา มัธยมที่โรงเรียนหาดใหญ่ วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามลำดับ ตอนนี้เป็นสมรสแล้วแต่ยังไม่มีบุตร ก็เลยมีเวลาให้กับงานตรงนี้ได้มาก

ทราบมาว่าคุณพ่อพีก็เป็นนักการเมืองท้องถิ่นมาก่อน : ใช่ครับ คุณพ่อเป็นกรรมการสุขาภิบาลบ้านพรุ คุณพ่อเป็นอยู่ประมาณ 4-5

สมัย ก็เห็นการทำงานด้านการเมืองมาตั้งแต่เด็กๆ เมื่อก่อนนักการเมืองท้องถิ่นกับชาวบ้านยังไม่แยกกันอย่างชัดเจน เพราะนักการเมืองท้องถิ่นก็เป็นชาวบ้านมาก่อน และก็ยังมีงานประจำ คือทำมาค้าขาย ทำนา หรือทำสวนยางมาก่อน พอฐานะเริ่มมั่นคง ลูกเริ่มเรียนจบ ก็จะมาทำงานให้กับท้องถิ่น ชั้นแรกก็อาจจะเริ่มมาจากเป็นกรรมการวัด กรรมการกรฐิน ต่อมาผลประโยชน์มากขึ้น หลายนๆ คนก็เริ่มพัฒนาตนเองเป็นผู้รับเหมา มีการแย่งชิงอำนาจมากขึ้น มีการร่วมมือกับข้าราชการประจำแสวงหาผลประโยชน์

ส่วนตัวผมเองเป็นเด็กในตลาด มีเชื้อสายจีน คุณพ่อ คุณแม่ ทำมาค้าขาย และต่อมาก็ซื้อสวนยาง วันเสาร์-อาทิตย์ คุณพ่อก็ชวนเข้าสวนยาง ซึ่งก็เลยไปบ้าง ก็โตอยู่ในตลาด ในตลาดมีอบายมุขเยอะนะครับ ผมเล่นไพ่ตั้งแต่เด็กๆ เวลาผู้ใหญ่ให้ไปซื้อของ ผู้ใหญ่ก็ให้เงินทอน ก็เอามาเล่นไพ่กัน แต่พอ มศ.4-5 ผมก็เลิกเล่น

หากมองย้อนกลับไปที่สมัยเป็น นศพ. ฟึกคิดว่าตัว自己有แวเป็นนักการเมืองบ้างไหมครับ : ผมว่าไม่มีนะ สมัยผมเรียนมัธยม ผม คิดเพียงว่าผมไม่อยกค้าขาย อยกทำงานสบายๆ หยุดวันเสาร์-อาทิตย์ เมื่อก่อนอยกทำงานธนาคาร เพราะคิดว่ามันคง ผมมีเพื่อน ซึ่งคุณพ่อเขาเป็นพนักงานธนาคารแห่งชาติข้างโรงเรียนมัธยมที่ผมเรียนอยู่ ผมไปเที่ยวบ้าน

พักเขา แล้วรู้สึกที่บ้านน่าอยู่มาก มีสนามหญ้ากว้างๆ มีสนามกีฬา ผมเคยตั้งเป้าจะเรียนเศรษฐศาสตร์ หรือนิติศาสตร์ เพราะผมชอบคณิต - ศาสตร์มาตั้งแต่เด็ก สมัยเด็กๆ บางครั้งผู้ใหญ่ก็เอาขนมมาหลอกให้บวกละให้

แล้วทำไมมาเลือกเรียนหมอครับ : ตอนจบ มศ.5 ผมอยากเรียนต่อที่กรุงเทพฯ แต่คุณพ่อไม่ให้ไปสอบ ก็ต้อง ENT ตรง ผมไม่ชอบวิศวะฯ และทรัพยากรธรรมชาติ เพราะตอนเด็กๆ โดนบังคับให้ไปใส่ปุ๋ยสวนยางบ่อยๆ เหตุที่เลือกเรียนแพทย์เพราะอาจารย์แนะแนวบอกให้เลือก ผมก็เลือกไปก่อน เพราะไม่คิดว่าจะติด ตอนนั้นตั้งใจเลือกเรียนเศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ หรือธรรมศาสตร์ แต่ตอนหลังติดโดยไม่ตั้งใจ ผมเองไม่อยากเรียน เพราะไม่ค่อยชอบ ก็ทะเลาะกับคุณพ่ออยู่เหมือนกัน สุดท้ายก็ต้องเรียน ผมเรียนคะแนนก็ปี๊วะนะ แล้วก็ไม่ได้ร่วมกิจกรรมอะไรมาก ออก ค่าย้อาสาฯ ก็มีบ้าง ส่วนใหญ่เป็นค่ายสำรวจ เหตุที่ไม่ไปเพราะคิดว่าบ้านตนเองก็บ้านนอกอยู่แล้ว แต่ก็มีเล่นกีฬาบ้างนะครับ พอจบ ม.อ. ก็เป็นอินเทิร์นที่โรงพยาบาลสุรินทร์ เขามีชื่อแม้ว่าต้องขยัน ทำงาน ไม่สนใจเกรด และต้องไปเยี่ยมชมโรงพยาบालก่อน ผมก็ ขึ้นไปนะ ไปเจอพี่ ม.อ. รุ่นแรกๆ ที่ทำงานอยู่ รุ่นพี่ก็ให้ความช่วยเหลือด้านที่พัก ต่อมาผมไปเป็นแพทย์ใช้ทุนที่โรงพยาบาลตะโหนด จ.พัทลุง ตอนนั้นทางกระทรวง เขาบอกว่ามีแต่จังหวัดชายแดน ผมก็ตกลงนะครับ แต่ยกเว้น 4 จังหวัดภาคใต้ เพราะไม่อยากมา ฝึกพูดภาษายาวี ผมทำงานตำแหน่งรักษาการผู้อำนวยการโรง-พยาบाल อยู่ที่โรงพยาบาลตะโหนดประมาณ 2 ปี ตอนนั้นได้ เงินเดือน 3,955 บาท

ต่อมาพี่ก็มาเรียนยูโร-คัลยศาสตร์ : ครับ เผอิญเพื่อนบอกว่ายูโร-คัลยศาสตร์ ที่จุฬาฯ รับ 2 คน ที่รวมมารับ 1 คน ก็ไปสัมภาษณ์ที่ จุฬาฯ อาจารย์บอกว่ารับเลย ผมจึงลาออกจากราชการ ไปเรียนต่อ ยูโร-คัลยศาสตร์ที่จุฬาฯ จบมาก็ไปทำงานที่โรงพยาบาลมิตรภาพ-เมโมเรียล เป็นโรงพยาบालเอกชน อยู่ที่สระบุรี ซึ่งขณะนั้นกำลัง ต้องการหมอยูโร-คัลยศาสตร์พอดี เพราะโรงพยาบालแถวๆ นั้น ไม่มีหมอด้านนี้เลย ผมพักอยู่ในโรงพยาบाल พอวันเสาร์-อาทิตย์ ผู้อำนวยการและหมอท่านอื่นๆ ส่วนใหญ่ก็กลับกรุงเทพฯ เลย ฝากโรงพยาบालไว้กับผม ผมทำงาน 8.00-16.00 น. ตอนเย็นก็ไป ออกกำลังกาย พอ 2 ทุ่มก็เข้ามาดูคนไข้ ตอนแรกๆ ที่ทำไปเพราะ ไม่รู้จะไปไหน ต่อมาผมก็ได้เลื่อนเป็นรองผู้อำนวยการโรงพยาบाल งานก็ไม่ได้เพิ่มขึ้น เพราะเราก็ทำอยู่เป็นประจำ ผมอยู่ที่โรงพยาบाल มิตรภาพเมโมเรียลประมาณ 3 ปี ตอนที่เกิดพฤษภาทมิฬ ผมยังอยู่ที่สระบุรี รอบแรกก็เข้าไปดูสถานการณ์ที่ กทม. รอบที่สองตั้งใจจะเข้าไปช่วย แต่ผมไม่ได้ได้อยู่ด่านหน้านะ อยู่แนวหลัง ตอนเช้าก็มารวมพลอยู่ที่ ER โรงพยาบาลจุฬาฯ แต่ก็มี case ไม่มาก

ต่อมาทราบว่าโรงพยาบालกรุงเทพ-หาดใหญ่กำลังจะเปิด เลยลงมาสมัคร แต่เค้าบอกว่าให้ไปทำงานที่โรงพยาบาลกรุงเทพ-ภูเก็ตก่อนเพราะทางหาดใหญ่ยังสร้างไม่เสร็จ

พี่อยากจะทำมาอยู่ใกล้บ้าน : ตอนทำงานที่สระบุรี เหนงมาก โดยเฉพาะเสาร์-อาทิตย์ วันไหนเบื่อก็ขับรถไปเที่ยว เที่ยวมาทั้งภาคกลาง อีสาน เที่ยวจนรู้สึกอยากกลับบ้านอยู่บ้าน ซึ่งก็กลับมาเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลกรุงเทพ-ภูเก็ต ตอนทำงานเป็นรองผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่มีตภาพเมโมเรียล ทางโรงพยาบาลได้ให้ผมไปเรียน Mini MBA ทำให้มีความรู้อีกมุมมองหนึ่งที่ไม่เหมือนแพทย์ เข้าใจธุรกิจมากขึ้น และทำให้ทราบบทบาทที่นักบริหารควรรู้ ตอนมาอยู่โรงพยาบาลกรุงเทพ-ภูเก็ต ก่อนข้างจะทันสมัย มีการใช้เทคโนโลยีออนไลน์ไปกรุงเทพฯ ผู้บริหารที่กรุงเทพฯ จะติดตามผลประกอบการแต่ละวันทางออนไลน์ ท่านจะมาทำงานตั้งแต่ตีห้า ผมมาทำงาน 7 โมงเช้า จะได้รับ Fax เพื่อสั่งงาน ตั้งแต่เช้าทุกวัน พอพฤศจิกายน 2540 ผมก็ย้ายมาเป็นรองผู้อำนวยการโรงพยาบาลกรุงเทพ-หาดใหญ่ ระบบการทำงานระยะแรกยังไม่ลงตัวมีการเปลี่ยนบุคลากรบ่อย ซึ่งในขณะนั้นผมก็เปิดคลินิก และก็ทำงานประจำที่โรงพยาบาลไปด้วย ต่อมาผมลาออกจากโรงพยาบาลกรุงเทพ-หาดใหญ่ มาเปิดคลินิกและรับ consult โรงพยาบาลเอกชน แต่ตอนหลังผมเปิดคลินิกอย่างเดียว เพราะว่าเราไม่สามารถให้เวลาได้เต็มที่

ตอนที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง สท. มีความคิดอย่างไร : ตอนที่ออกจากโรงพยาบาลกรุงเทพ-หาดใหญ่ ก็เริ่มคุยกับกลุ่มเพื่อนๆ ในบ้านพรุ บ้านพรุ เมื่อได้ยกฐานะเป็นเทศบาล ผลประโยชน์มากขึ้น ขยายเขต มากขึ้น เก็บภาษีโรงงานได้มากขึ้น งบประมาณเองก็มากขึ้นด้วย ตอนนั้นการเมืองท้องถิ่นมี 2 ฝั่ง คือพ่อผมและกำนันแดง ซึ่งนายก เสรีมาร่วมทีมกับพ่อผม และให้นายกเสรีเป็นนายกเทศมนตรี ต่อมา กำนันแดงเสียชีวิต นายกเสรีก็ไม่มีคู่แข่งทางการเมือง ผมก็พิจารณาดู แนวโน้มถ้าลงสมัครจะมีโอกาสได้ไหม ก็คิดว่าน่าจะมีโอกาส แต่หาคน มาร่วมทีมยาก เพราะทางเรายังขาดความพร้อม และนายกเสรีเอง ก็มีฐานเสียงเก่าอยู่แล้ว ในสมัยที่ผมลงสมัครเทศบาลบ้านพรุได้ยก ฐานะเป็นเทศบาลเมือง ต้องมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง จนเกือบจะหมดเขตรับสมัครแล้ว ก็มีข่าวลือว่าสงสัยว่าผมจะไม่ลงรับ เลือกตั้งแล้ว ซึ่งจริงๆ แล้วตอนนั้นผมเองก็ยังไม่หาสมาชิกได้ไม่ครบ ผม รวมตัวกับทีมกำนันแดงเดิม และสมาชิกใหม่มาครบเอาคืนสุดท้าย ก่อนรับสมัคร จะเห็นได้ว่าทีมผมจะมีนามสกุลเหมือนกันถึง 2-3 คน ทำให้การกระจายฐานเสียงน้อย ทุนรอนเจ้าน้อย การประชาสัมพันธ์ ก็ไม่ทั่วถึง สังเกตจากขบวนแห่ตอนวันลงรับสมัคร ขบวนฝ่ายตรงข้าม มีประมาณ 50 กว่าคน แต่ของเรามีไม่เกิน 8 คน การหาเสียงของเรา ใช้วิธีเคาะประตูตามบ้าน อาศัยปราศรัยมาก เน้นนโยบาย และคิดว่า

นโยบายของเราโดนใจประชาชน คือ โปร่งใส เน้นการทำงานที่โปร่งใส เพื่อให้มีคุณภาพ คุณภาพ เมื่อมีคุณภาพในการ บริหารก็จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น ซึ่งนอกจากโครงสร้างพื้นฐานแล้ว เราต้องเน้นด้านสังคม ปัญหาสาธารณสุขมากขึ้น คุณธรรม ใช้คุณธรรมในการบริหาร การเลื่อนขั้นตำแหน่งสำหรับลูกจ้าง ข้าราชการ ไม่เล่นพรรคเล่นพวก โดยเฉพาะความโปร่งใสในการประมูลงาน เราจะมีกระบวนการสัมพันธ์ ให้บริษัทห้างร้านได้รับทราบ ให้มีผู้มาประมูลให้มาก ไม่ล็อกงาน ไม่ปิดกั้นใคร ไม่ใช้อิทธิพล ถ้าเป็นไปได้ จะจัดประมูลงาน สัจจร ผมคิดว่าเป็นหัวใจสำคัญของนักรการเมืองท้องถิ่น นโยบายที่พูดถึง สมาชิกในพรรคร่วมกันร่าง (brain storming) ปรากฏว่าเราชนะ เราชนะเฉพาะนายกฯ ส่วน สท. เราได้รับเลือกแค่ 2 คน ฝ่ายตรงข้ามได้มาสิบกว่าคน ก็อย่างที่บอกเรามีการเตรียมตัวน้อย

เกี่ยวกับนายกเทศมนตรีที่ได้รับเลือกตั้ง พีคิดว่ามีจุดพลิกผัน

ทาง ด้านการเมืองหรือเปล่า : ผมคิดว่าคนบ้านพุมฤมีการศึกษา ผมคิด ว่าจุดเด่นของเราคือนโยบาย ซึ่งถือว่าเป็นจุดขายของเรา คนบ้านพุม เขาดูที่นโยบาย เราทำการเมืองแบบไม่อุปถัมภ์ และได้ชื่อเสียง

จากนี้ไปในการทำงานด้านการเมือง พีได้วางแผนในระยะยาว

อย่างไรบ้างครับ : สถานการณ์การเมืองของบ้านพุมขณะนี้ยังไม่แน่นอน อาจจะมีการเลือกตั้งใหม่ หากเราไม่สามารถผ่านงบประมาณได้ เพราะใกล้สิ้นปีงบประมาณแล้ว ผู้ว่าราชการฯ อาจเสนอให้มีการยุบสภาได้ เพราะถือว่าท้องถิ่นสูญเสียโอกาสในการพัฒนา หากมีการเลือกตั้งใหม่ และไม่ได้รับการเลือกตั้งก็จะ ประกอบอาชีพด้านอื่น แต่หากได้รับการเลือกตั้งก็ต้องดูว่าลูกทีมได้ รับเลือกเกินครึ่งหรือไม่ ถ้าไม่เกินครึ่งก็คงกลับมาแบบเดิม แต่ ที่คิดตอนนี้คือทำตรงนี้ เท่าที่ทำได้ให้เต็มที่ เต็มกำลัง ถ้าทะเลຍ- ทะຍานด้านการเมืองมากกว่านี้ ก็ต้องมีการวางแผนระยะยาว ซึ่งตอนนี้ไม่มี

การเป็นแพทย์ มาทำงานด้านการเมือง มีข้อดี ข้อเสีย อย่างไรบ้างครับ :

ข้อดีของอาชีพแพทย์คือแพทย์ได้ใกล้ชิดคนไข้ผู้คน เยอะอยู่แล้ว ทั้งคนจน คนรวย การวางตัวให้กลมกลืน การที่เราจะ

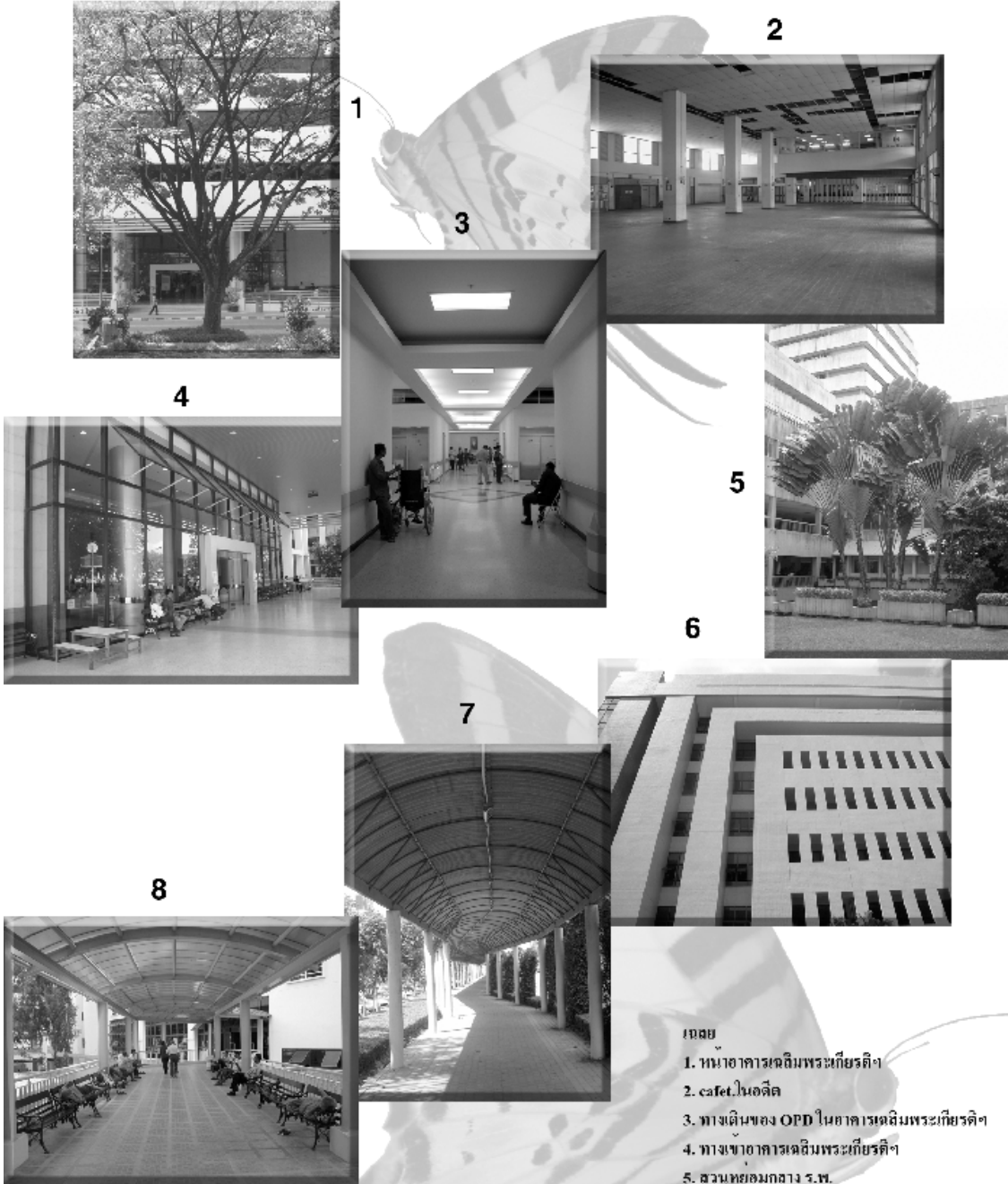

เข้าถึงหัวใจ เขาได้ง่าย การได้มาซึ่งตำแหน่งทางการเมืองไม่ยากเกินไปนัก สำหรับอาชีพนี้ แต่เมื่อได้มาแล้วก็อยู่ที่ศักยภาพของคนๆ นั้น ว่า จะผลักดันงานที่ต้องการให้ถึงจุดที่คาดหวังได้แค่ไหน มีคนพูดว่าหมอเห็นแก่ตัว ทำงานคนเดียวดี พอเป็นเรื่องเป็นราว ทำงาน ร่วมกับคนอื่นยาก ผมมองว่ามันไม่ใช่สูตรตายตัว ไม่สามารถ สรုပ်กับทุกคนในอาชีพแพทย์ได้ แต่เราจะได้เปรียบในการหา ความรู้ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ หาข้อมูล แต่บางเรื่องเราก็ ด้อยกว่าเมื่อเทียบกับอาชีพอื่น เช่น การสื่อสารกับชาวบ้าน ต้องมี ความละเอียด ชัดเจน มิฉะนั้นอาจเข้าใจผิดกันได้ และผมคิดว่า ในอาชีพแพทย์ความ เคียวของเราน้อยกว่าอาชีพอื่น การตั้งหลัก กว่าจะยืนอยู่ในตำแหน่งนี้ในสังคม เขาล้มลุกคลุกคลานมา มาก กว่าเรา แพทย์จะมีความคิดแบบกรอบความคิด มีการวิเคราะห์ หา หลักฐานมาประกอบ ต้องสามารถอธิบายได้ เป็นกรอบเป็น flow chart แต่วิธีคิดของคนอื่นมีรูปแบบที่บางครั้งเราเองอาจจะ นึกไม่ถึงเลยะ ถ้ารัก จะอยู่แบบไม่หิวหรือหนาวมากก็ประกอบอาชีพ แพทย์ การมาอยู่ตรงนี้ทำให้ เจอคนแปลกๆ เยอะ ทำให้เราเรียนรู้ อยู่ที่ความสามารถในการปรับตัว และปรับใจให้ยอมรับได้ใหม่

Where is it ?

เฉลย

1. วนอุทยานเฉลิมพระเกียรติฯ
2. cafe.โนอดิต
3. ทางเดินของ OPD ในอาคารเฉลิมพระเกียรติฯ
4. ทางเข้าอาคารเฉลิมพระเกียรติฯ
5. สวนทอสมกลาง ร.พ.
6. อาคารแพทยศาสตร์ศึกษาชั้นคลินิก
7. ทางเดินมีหลังคาทาง ร.พ.
8. ทางเดินเชื่อม OPD ในอาคารเฉลิมพระเกียรติฯ
กับตึกบางกอกวิทยาลัย ร.พ.

4th Asia-Pacific Conference on Problem-Based Learning

December 11-13, 2002, Hat Yai, Songkhla, Thailand

เมื่อวันที่ 11-13 ธ.ค. ที่ผ่านมา คณะแพทยศาสตร์ ม.อ. ของเราได้จัดงานใหญ่ระดับนานาชาติ ซึ่งก็คือ Asia-Pacific Conference on Problem-Based Learning ครั้งที่ 4 ขึ้น ที่โรงแรมเจ บี หาดใหญ่ งานนี้มีผู้เข้าร่วมมากมายทั้งไทยและต่างประเทศค่ะ

การสัมมนาประกอบด้วย การบรรยาย อภิปราย การนำเสนอผลงานทางวิชาการทั้งแบบบรรยายและโปสเตอร์ การประชุมกลุ่มผู้สนใจเฉพาะเรื่อง ฯลฯ ตัวอย่างเช่น ศาสตราจารย์จอร์จ วัตสัน บรรยายเรื่อง Student-Centered Learning : Challenging Odyssey in PBL ซึ่งสรุปว่าสิ่งสำคัญของ PBL คือ เน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง นศ.ควรสร้างความรู้ด้วยการรวบรวมข้อมูล สังเคราะห์ และบูรณาการ โดยใช้ทักษะการติดต่อสื่อสาร การแก้ปัญหา ความผิดพลาดก็เป็นบทเรียนที่ดีได้เช่นกัน บทบาทของอาจารย์เป็นเพียงผู้ฝึกและสนับสนุน ทั้งอาจารย์และ นศ. จะได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน

และในคืนวันที่ 12 ธ.ค. มี Conference Dinner ที่โรงแรมบีพีสมิหลา สงขลา โดยจัดเป็นแบบ Thai Culture Night ผู้เข้าร่วม สัมมนาได้รับแจกพวงมาลัยดอกมะลิ มีการแสดงมากมายหลายฉาก และเปิดโอกาสให้ทุกท่านได้มีส่วนร่วมอย่างสนุกสนานด้วย

และที่สำคัญ ในงานนี้ก็มี นศพ. ส่งงานวิจัยเข้าร่วมนำเสนอด้วยนะคะ แนนอนค่ะ นำเสนอเป็น “ภาษาอังกฤษ” ซึ่งเป็นที่กล่าวขวัญของคณะแพทยศาสตร์ที่อื่นพอสมควร สำหรับความยินดีของคณะแพทย์ ม.อ. ดังตัวอย่างบทความวิจัยนี้ค่ะ

How do medical students use self-directed learning in PBL curriculum?

Osaree Akaraborworn, Thitima Harnsomboon, Parinya Yanpisitkul, Siriluck Lertpongpiroon

5th Year medical students, Faculty of Medicine, Prince of Songkla University, Thailand

Background : To empower medical students in developing and improving their lifelong learning abilities, the Faculty of Medicine, Prince of Songkla University has provided opportunities for self-directed learning (SDL) in PBL curriculum. However, the feedback from what actually occurred from the voices of the students is necessary for improving the curriculum.

Objective : To determine (1) the amount of time actually spent for SDL, (2) the processes actually used in SDL practice, and (3) the predictors of appropriate SDL.

Methodology : A questionnaire-based survey was conducted on Phase II (2nd-3rd year) and Phase III (4th-5th year) medical students who experienced SDL in the reformed curriculum. Descriptive statistics were performed to determine the amount of time and processes actually used. Multiple logistic regression was performed to identify factors that could predict the appropriate use of SDL.

Results : The overall response rate of the questionnaires was 35.1%. The amount of time used in SDL was 24.63 ± 12.65 hours per week. There was no statistically significant difference between Phase II and Phase III students. The students spent their time mostly on subjects relevant to the course objectives. About 94% used SDL according to their own learning needs. Nevertheless, only 36% appropriately used all steps of key elements of SDL. With multivariate analysis, grade point average, amount of time spent and understanding of SDL process remained predictive significance for appropriateness of SDL.

โ บ น นี ด นี ห น อ ย

ตีวากรณี อุบลเขตต์

อมตพจน์

① จอร์จ มัลลอรี่ เป็นครู นักเขียน และนักบินเขา
ช่วงปี ค.ศ. 1921, 1922, 1924 มัลลอรี่ร่วมทางไปกับ คณะบินเขา
ชาวอังกฤษ เพื่อจะขึ้นไปถึงยอดเอเวอเรสต์
เมื่อมีผู้ถามว่า ทำไมใครต่อใครทั้งได้ตะเกียกตะกาย จะปีนขึ้นไปให้
ถึงยอดนี้กันนั้นกะ มัลลอรี่ก็ตอบว่า *Because it's there* ก็เพราะ
มันอยู่ตรงนั้นละ

① ขณะที่ต้องเผ่นจากแหลมบาทาน ฟิลิปปินส์ ไปตั้งหลักที่
ออสเตรเลีย ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 วันที่ 11 มี.ค. 1942
พลเอกดักลาส แมคอาเธอร์ ได้ลั่นวาจาว่า *I shall return* แล้วอ้าวจะ
กลับมา คอยดูซี, ที่สูทที่อิท, แค้นนี้ต้องชำระ (เลือกข้อใดข้อหนึ่ง
หรือจะกล่าวถูกทุกข้อ ก็ไม่ผิดกติกา)

อีก 2 ปีกว่าๆ ท่านนายพลก็กลับมาจริงๆ แถมยังเป็นผู้ รับทราบ
การยอมจำนนของญี่ปุ่นบนเรือรบมิสซูรี 2 ก.ย.1945 ด้วยนะ

① อันนี้ไม่ถึงกับเป็นอมตพจน์ทีเดียว แต่ก็เฉียดๆ ละนะ ไม่งั้น Far
Eastern Economic Review คำจะเอาไปลง เรอะ

น.พ.จอน เลิศวิหยวรงค์ ผู้อำนวยการ ร.พ. (ที่ให้ บริการประชน
ชนในเรือนจำนะ) ให้เหตุผลที่ทำเว็บไซต์ของ กรมราชทัณฑ์ว่า...เรา
อยากให้ประชาชนได้รับทราบที่นี้ ไม่น่าหวาดกลัวอย่างที่คิด ขณะ
เดียวกันที่นี้ก็ได้นำอยู่ อย่างสุขสบายแต่ประการใด..

① Your friendship means a lot to me
When you cry ..... I will cry
When you laugh ..... I will laugh
When you jump out of the window
.....I will laugh again

① เมื่อเห็นหัวข้อการจัดอบรม “การปลูกและเตรียมสมุนไพรร”

ชาวพาราก็ด่วนสรุปทันทีว่า คงเป็นกิจกรรมของคุณหมอเพ็ญ นภา
ทรัพย์เจริญ เจ้าตำรับละมั้ง แต่พออ่านรายละเอียดต่อ อ้าว กลายเป็น
“การปลูกและเตรียมสมุนไพรรเพื่อใช้เลี้ยงสุกร”
ของคณะทรัพยากรธรรมชาติ มอ. ไปซะนี่

① ที่งานแฮปปี้บู๊คเคย์ ของสำนักพิมพ์มติชน ใต้อาคาร เรือนรวมฯ
อาจารย์ - ชื่อหนังสืออะไรนะ

ลูกศิษย์ - คู่มือคนรักรถอะ ผมซื้อทั้งๆ ที่ตอนนี้อยู่ไม่มีรถ
หรอกอะ

อาจารย์ - ว่าเท่านั้น แต่ที่แน่ๆ ก็คือ การที่ญาติมิตรเล่นชื่อ
หนังสือประเภทนี้ อาจารย์เกาะหมดโอกาสที่จะยืม
อ่านนะซี

① ก่อนนี้ เราคงเคยได้ยินว่า คติประจำใจของแพทย์ (โดยเฉพาะศัลย
แพทย์) คือ

eagle - eyed ตาคม ไว ดูจนกอินทรี

lion - hearted สวมหัวใจสิงห์

lady hands มือเบาดุจสตรี

บัดนี้ นายสัตวแพทย์อลงกรณ์ มหรรณพ เพิ่มเติมว่า ในการ
ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสัตว์ป่า นั้น จะต้อง มี cheetah legs อีกข้อหนึ่งด้วย
เพราะถ้ามันทำร้าย เราสู้ไม่ไหวหรอก ต้องโงย ให้สปีดเร็วกว่านรก...เอ๊ย..
ให้เหมือนเสือแล้ว (คล้ายเลือดดาว) นั้นแน่

① จากเรื่อง “A Twist of Faith” ทางยูบีซี ช่อง 21

ตำรวจใหญ่ - ลือตรวจลายนิ้วมือและหมู่เลือดตรียัง

ตำรวจน้อย - ไม่รู้จะตรวจไปทำไม คนร้ายไม่มีประวัติ
นี่ครับ

ตำรวจใหญ่ - ันก็เหลือผู้ต้องสงสัยอีกเพียง 100-200
ล้านคนเท่านั้นซีนะ

① Jame 's Law

สำหรับผู้ที่เชื่อ / พร้อมที่จะเชื่อ แม้หลักฐานเพียง เล็กน้อย ก็
สามารถทำให้เขาเห็นคล้อยตามได้

แต่สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อ / ไม่พร้อมที่จะเชื่อ ต่อให้มี หลักฐานแน่น
หนาสักเพียงใด ก็ไม่สามารถทำให้เขาเห็น คล้อยตามได้

แต่คนบตีชื่อ “อติเรก” ของศิษย์เก่า

น.พ.พิเชฐ อุดมรัตน์

ในการประชุมวิชาการประจำปีครั้งที่ 18 ของคณะแพทยศาสตร์ เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2545 เวลา 8.30-10.30 น. ซึ่งได้ มีรายการเสวนา เรื่อง “30 ปี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ : เหลียวหลังเพื่อแลหน้า” โดยได้เรียนเชิญอดีตคณบดีและรองคณบดีรวมทั้งหมด 6 ท่าน มาร่วมเสวนานั้น ในช่วง ก่อนจะเริ่มการเสวนา ผมในฐานะเป็นผู้ ดำเนินการเสวนาได้เชิญชวน ผู้เข้าฟังทุกท่านร่วมกันน้อมรำลึกถึงอดีต คณบดีคนหนึ่งของเรา คือ รศ.น.พ.อติเรก ณ ถลาง

ในตอนแรกนั้น ผมคิดจะกล่าวถึงสิ่งที่ “ครูเหรอก” ของ พวกเราได้ มีคุณูปการต่อคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลา- นครินทร์ แต่เนื่อง จากกำหนดการวันนั้นแน่นมาก จึงต้องตัดคำกล่าว สดุดีไว้ก่อน ประกอบ กับผมได้รับการติดต่อจากบรรณาธิการสาร ศิษย์เก่าให้ช่วยเขียนถึง “ครู เหรอก” อดีตคณบดีของพวกเราให้ด้วย เพราะศิษย์เก่ารุ่นหลังๆ อาจจะไม่รู้ จักท่าน

อาจารย์อติเรก ณ ถลาง หรือ “ครูเหรอก” ของศิษย์เก่านั้น ได้มา ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลา- นครินทร์ อยู่ 2 ช่วง คือ ช่วงแรก ในระหว่างปี พ.ศ. 2520-2522 และช่วงที่ 2 ระหว่างปี พ.ศ. 2526-2528 ใครที่เป็นศิษย์เก่าช่วงนั้น คงจำภาพของ อาจารย์ได้เป็นอย่างดี ในชุดเสื้อพระราชทานสีขาวยาว กางเกงขายาวสีเข้ม หรือผมเรียบแปร์ และหน้าตาอึดอัดแจ่มใส อยู่เป็นนิตย์

เพื่อนรุ่นเดียวกับผมที่เป็นหมอคัลล์ย คือ น.พ.สมชาย จันทร์ สว่าง หรือ “ข้าง” กล่าวชื่นชม “ครูเหรอก” ให้ผมได้ยินอยู่บ่อยๆ ผมเองคง ไม่ได้มีโอกาสใกล้ชิดกับอาจารย์มากนักในเรื่องศิษย์กรรม แต่ได้มาคุ้นเคย กับอาจารย์ในช่วงที่ผมกลับมาเป็นอาจารย์ใหม่ของ คณะแพทยศาสตร์แล้ว คือ ในช่วงปี พ.ศ.2527-2528 เพราะผมพัก อาศัยอยู่แฟรตเวซคาม 2 ซึ่งใกล้กับแฟรตเวซคาม 1 ที่อาจารย์พัก อยู่ ได้เห็นอาจารย์ขับรถโตโยต้า สีฟ้าเข้ามาที่แฟรตช่วงเย็นอยู่บ่อยๆ บางครั้งก็ได้พบอาจารย์เดินอยู่บริเวณ นั้น อาจารย์เป็นคนไม่ถือตัว เข้ามาทักทาย พูดคุยอย่างเป็นกันเอง และมีความจำเป็นเยี่ยม อาจารย์จำได้ว่าผมอยู่ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ บางครั้ง อาจารย์ก็เล่า เรื่องใจที่เกี่ยวกับจิตแพทย์ให้ฟัง ซึ่งอาจารย์เป็นคนเก่งมาก ในการ เล่านิยาย นิทาน หรือเรื่องงานที่เครียดมาสร้างให้เป็นมุขตลก ขบขัน มีท่วงทำนองในการเล่าเรื่อง ซึ่งยากที่ใครจะลอกเลียนแบบ เรียกว่า เป็นลีลาทำทางเฉพาะตัว เรียกเสียงฮา เสียงหัวเราะ ได้อย่างไม่ขาด สาย จากผู้ร่วมวง ผมเองยังเคยแอบพังกักจำเรื่องที่ “ครูเหรอก” เล่า เอาไปเล่า ต่อให้คนอื่น และยังเคยเสนอคุณสุนทร นาคนประดิษฐ์ รวบรวมเรื่องฮาขัน เหล่านี้ไว้เป็นรูปเล่มในชื่อว่า “เฮฮาประสาหมอ” คิดว่าถ้าได้พิมพ์ออกมาก ในสมัยนั้นคงจะขายดีเป็นเทน้ำเทท่าเลย ทีเดียว

ช่วงที่อาจารย์มาบริหารคณะแพทยศาสตร์ทั้ง 2 ช่วงนั้น เป็นช่วง ของการ “ฟันฝ่าอุปสรรค” กับ “ตั้งหลักพัฒนา” ของคณะ ซึ่งปรากฏว่า อาจารย์ได้นำพาคณะแพทยศาสตร์ของเราให้ฟันฝ่าฝ่าวิกฤต ปลื้ดอุปสรรค และตั้งหลักพัฒนา จนเจริญก้าวหน้าสถาพรมาจนถึง ปัจจุบัน โดยเฉพาะ การสร้างความสัมพันธ์สามัคคีขึ้นในองค์กร และการประสานงานกับ หน่วยงานราชการภายนอกเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ตลอดจนการพัฒนาระบบงาน และวางแผนพัฒนาคน โดยมุ่ง พัฒนาบุคลากรทุกสายในคณะแพทย ศาสตร์

ครูเหรอก ยังเคยพูดถึงศิษย์เก่าว่า “พวกเราจบกันไป หลายรุ่น แล้ว น่าจะได้มารวมตัวกัน เพื่อช่วยเหลือคณะและน้องๆ ต่อไป” หาก วิทยุณของอาจารย์สถิตย์อยู่ในสรวงสวรรค์ชั้นฟ้า ที่ใด ป่านนี้อาจารย์คง จะตั้งใจที่คำปรารภของอาจารย์ได้ปรากฏเป็น รูปธรรมอย่างชัดเจน เพราะ สมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ ได้รับการจดทะเบียนจัดตั้งอย่างเป็นทางการถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

คงไม่มีบทกลอนใดๆ ที่ไพเราะลึกซึ้งในการเขียนไว้ อาลัย “ครู เหรอก” ได้ดีเท่ากับบทกลอนของอาจารย์มะเนาะ-วันเนา ฐิติน ที่ได้ ประพันธ์ไว้ในหนังสือ “ชีวิตและผลงาน รศ.น.พ.อติเรก ณ ถลาง” ซึ่งผม ขอนำมาลงพิมพ์ซ้ำไว้อีกครั้งหนึ่งดังนี้

อติเรกาลัย

รู้สึกล้ำค่าคมอารมณ์สนุก

ใจปรี่มสุขทุกทีที่พบเห็น

เพียงอติเรกพรดับร้อนเย็น

ทุกประเด็นดูดีช่วยคลี่คลาย

เป็นทั้งครูผู้พี่ที่เป็นที่หมอ

อนาถหนอนึกไปแล้วใจหาย

ผู้อยู่หลังหวงฝากอีกมากมาย

น่าเสียดายความดีอีกฝีมือ

ด้วยใจซึ่งถึงกันผ่านควันธูป

ขอร่างรูปรับรู้ความนับถือ

ขอกุศลพลวัตพัฒนาระเพื่อ

สืบสายสืบสู่สันต์นรินทร์กาล

มะเนาะ-วันเนา ฐิติน

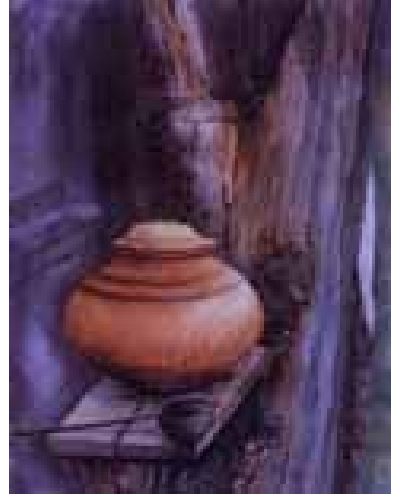
สุดท้ายนี้ ในนามของศิษย์เก่าทุกท่าน ผมขอให้ดวง วิทยุณของ อาจารย์ จงสู่สุคติ สัมปรายภพ และบุญคุณอัน ยิ่งใหญ่ของอาจารย์นั้น จะ จารึกอยู่ในใจศิษย์เก่าเราไปตราบนาน เท้านานครับ

พ.ญ. สุจิตรา (สมบูรณ์) อมรรส 3

มาเยี่ยมชมมาเยือน : อาชีพแพทย์กับงานศิลปะ

ถ้าจะพูดถึงงานศิลปะ ขอเล่าย้อนยุคไปเมื่อครั้งได้รับ การศึกษาระดับอนุบาลจนถึงชั้นมัธยมที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย สมัยนั้นคุณพ่อคงกลัวว่าลูกจะวาดรูปไม่เก่ง เพราะ คุณพ่อเองก็ตกวิชาวาดเขียนเป็นประจำ เลยส่งลูกๆ ไปเรียนวาด เขียนกับอาจารย์ ประหยัดพงษ์ดำ ที่ปาร์คนายเลิศ ซึ่งปัจจุบัน ท่านเป็นศาสตราจารย์ประหยัด พงษ์ดำ ศิลปินแห่งชาติ สมัยนั้นอาจารย์ มีความ อุดหนุนอย่างมากที่สอนพวกเรา เพราะยัง เล็กมาก เรียนไปเล่นไป เรียกว่าสนุกจน ได้เรื่อง เริ่มมีความคิดสนใจอยากวาด ภาพ คำแนะนำติชมจากท่านอาจารย์ เป็นกำลังใจ เป็นพลัง เรียกได้ว่าเป็น

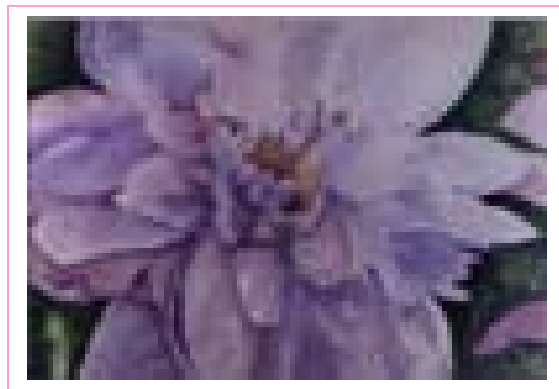

การ จุดประกายให้ชอบงานศิลปะ ในสมัยที่ ศึกษาในระดับมัธยม มาแม่เคยให้วาด รูปใบใหญ่ มาก ถ้านักเรียนคนไหนวาด ได้สวยก็จัดส่งไปแสดงที่ประเทศออสเตรเลีย ตอนนั้นผลงานได้รับคัดเลือก แต่เบื่อง หลังคือสมัยก่อนอุปกรณ์มีไม่มาก พู่กัน ก็มีแต่อันเล็กๆ รูปใหญ่มาก เลยผสมสี เป็นชาม เอาทั้งมือล้วงลงไปในชามสี แล้วเอานิ้วทั้ง 5 ละเลงไปบนรูป เอานิ้ว เท้ามาปั้มสีเป็นก้อนหิน ขนาดต่างๆ ถ้ารู้เบื่องหลังคงไม่ได้รับเลือกเป็นแน่

นอกจากนี้ยังมีงานอดิเรก คือวาดรูปดารา โดยใช้ดินสอ แรเงาขายเพื่อน ไม่ได้ทำเป็นธุรกิจหรอกนะ เพราะภาพดังกล่าว ปัจจุบันนี้ยังเก็บไว้เป็นที่ระลึกอยู่เป็นปึกเลย ปีหน้าถ้าเศรษฐกิจแย่ ไปกว่านี้ อาจนำมาขาย ประมูลให้กลุ่มเพื่อนน่าจะดี

ตอนศึกษาที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ก็สนุกมาก กิจกรรมหลากหลายจนลืมงานศิลปะ พอเรียนจบก็ไปใช้ทุนที่ เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ชื่นชมความสวยงามทาง ธรรมชาติ ชายหาดต่างๆ ไม่ได้นึกถึงงานศิลปะเลย ในช่วงที่เรียน บอร์ดอายุกรรม ก็ต้องทำงานอยู่เวร เวลาในการพักผ่อนน้อยมาก ร่างกายโทรมสุดๆ ถ้ามีช่วงหลับเต็มอิ่มได้ก็โชคดีสุดๆ แล้ว

หลังจากนั้นไปศึกษาต่อด้านผิวหนัง ที่ประเทศอังกฤษ มีโอกาสได้ชื่นชมงานศิลปะ ใน MUSEUM และ GALLERY ที่มีอยู่มากมาย ในยามว่างจากการดูหนังสือก็มักจะไปเที่ยวชม งานศิลปะ และอ่านประวัติต่างๆ ทำให้จุดประกายความสนใจใน ศิลปะขึ้นมาอีกครั้ง ยิ่งถ้าใครได้ไปพิพิธภัณฑ์- ภัณฑุ์ลูฟ ในปารีสแล้วละก็ คงไม่ปฏิเสธ ว่าเสน่ห์ความสวยงามของงานศิลปะที่ ท่านศิลปินระดับโลกได้สร้างผลงานไว้ให้ พวกเราได้ชื่นชมงานศิลปะต่างๆ อย่างมี ความสุข ไม่เบื่อนั้น มีมูลค่าต่อชีวิตมนุษย์ และต้องพูดเป็นความรู้สึกเดียวกันว่า สามารถอยู่ชื่นชมได้เป็นหลายวัน

กลับมาเมืองไทยเริ่มทำงานไปสักพัก ได้ไปชมงานแสดงผลภาพของอาจารย์สมโภชน์ สิงห์ทอง พอใจชื่นชอบผลงานของท่านมาก ขอสมัครเป็นลูกศิษย์ เพื่อจะได้พัฒนาการ วาดสีน้ำอย่างถูกต้อง ก็ได้เรียนต่อเนื่องมา จนถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลา 7-8 ปีแล้ว โดยเอาเวลาช่วงเย็นของวันจันทร์รีบเลิกงาน แล้วมานั่งวาดรูป อาจารย์มาที่บ้านก็มี ลูกๆ และพี่สาวมาเรียนด้วย ทุกคนตั้งใจ วาดรูปที่ตัวเองต้องการ พออาจารย์ท่านติชม ฝีมือก็เริ่มพัฒนา จนออกโชว์ได้บ้าง สถานที่ แสดงผลงานเป็นประจำคือ คลินิกและที่บ้านเป็นที่โชว์ผลงาน สับเปลี่ยนหมุนเวียนไป แต่ที่เวิร์คที่สุดเห็นจะเป็นคลินิกพิน เพราะคนไข้มาติดต่อขอซื้อรูปหลายรายแล้ว เคยได้ไปโชว์ผลงาน 4 ครั้งทั้งในประเทศและต่างประเทศ ขายผลงานไป 2 ใบ รายได้ให้การกุศล นอกนั้นเป็นการวาดแจกเสียมากกว่า

การวาดรูปนั้น ถือเป็นงานผ่อนคลายชนิดหนึ่ง ทำให้ เราเกิดสมาธิขณะที่วาดรูป มีความอดทนมากขึ้น ต้องใช้อารมณ์ในการถ่ายทอดความรู้สึกลงไปผลงานอย่าง ละเอียดอ่อน เพื่อ ความสมบูรณ์ของภาพ บางรูปต้องใช้ระยะเวลาเกือบ 2 เดือนในการวาดเพราะเก็บรายละเอียด

การฝึกฝนงานศิลปะจะทำให้มือของเราทำงานละเอียด ได้ และการใช้สายตาในการกะระยะ นำมาใช้ประโยชน์อย่าง มากสำหรับแพทย์ศัลยกรรมตกแต่งและแพทย์ผิวหนัง การ เลื่องงานศาสตร์ที่ว่าด้วยหลักการและเหตุผลมาผสมผสาน กับงานศิลปะที่ว่าด้วยเรื่องของอารมณ์เป็นหลักนั้น ถ้าสามารถ นำมาใช้ผสมกลมกลืนกันอย่างเหมาะสม ความสวยงาม สมบูรณ์ก็เกิดขึ้นได้ ความงามของคนเรามีแค่เพียงจิตใจ เท่านั้น ยังต้องประกอบด้วยรูปร่างหน้าตาผิวพรรณเป็นสำคัญ ดังนั้นเป็นโอกาสดีที่วงการแพทย์ศัลยกรรมตกแต่ง และแพทย์ ผิวหนังได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เข้าใจความต้องการ พื้นฐานของมนุษย์ การทำให้คนเราดูดีได้ มีความมั่นใจใน บุคลิกภาพ มีสุขภาพที่แข็งแรง ชีวิตมีความสุข

ดังนั้นการมีมุมมองด้วยความเข้าใจในเรื่องความ สวยงาม จึงไม่สามารถปฏิเสธงานด้านศิลปะ ออกไปได้ เป็น พื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้คนเราตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้กับตนเอง มีความพร้อมที่จะพัฒนาเผยแพร่ และการ ดูแลช่วยเหลือผู้อื่น ต่อไปได้.....

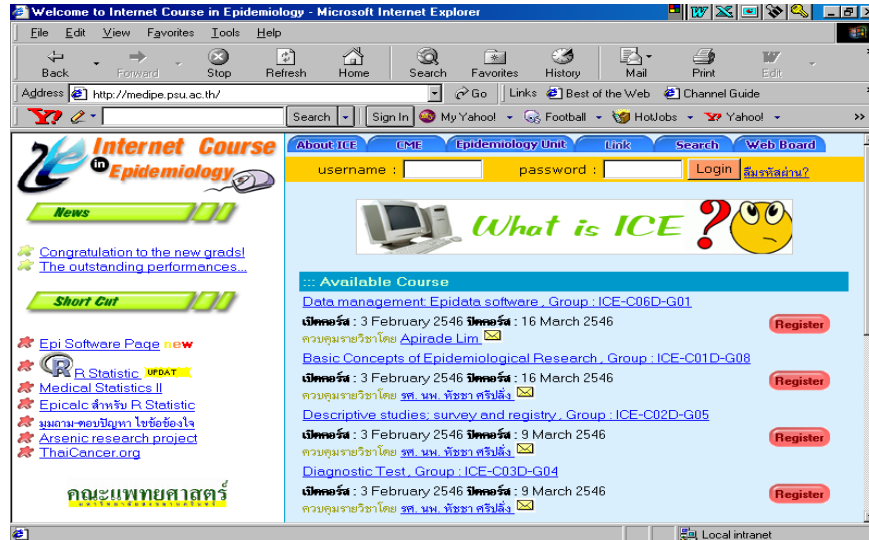
กิจกรรมศิษย์ปัจจุบัน

เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2546 ที่ผ่านมานักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ได้จัดให้มีการบรรยายเรื่อง “ผ้าไทย โยงใยวิถีชีวิต” โดยอาจารย์เผ่าทอง ทองเจือ ในงานนี้ได้จัดให้มีการเดินแบบโชว์เสื้อผ้าที่ได้เตรียมมาด้วยนางแบบและนายแบบไม่ใช่ใครที่ไหน นศพ. ของเราเอง ลองมาเพลิดเพลินกันนะครับว่า พวกเขาจะไปสู่ระดับอินเตอร์ได้หรือไม่...

ข่าวฝาก

มา รู้จัก ICE กันเถอะ

@ ICE คืออะไร

ICE ย่อมาจาก Internet Course in Epidemiology ให้ บริการความรู้ในเรื่องของระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งผู้ที่อยู่ในวงการงานวิจัย หรือกำลังจะทำวิจัย หรือนักวิจัยมือใหม่ ไม่ควรพลาด

@ ทำไมต้องมี ICE และหน่วยงานได้รับคัดเลือก

หน่วยระบาดวิทยา คณะแพทยฯ ม.อ. อาจารย์วีระศักดิ์ ของเราที่แหละ มีแนวคิดที่ว่า

- 1) เพิ่มคุณค่าของการใช้ทรัพยากร (value added) หมายถึง ไหนๆ ก็มีคอมพิวเตอร์ใช้กันเกือบทุกคน และ IT ของเรานี้ก็เจริญ รุดหน้า ก็ควรจะใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 2) เปิดโอกาส ส่งเสริมการเรียนรู้ จัดดูโปรครเรื่องเวลาและระยะทาง ท่านรู้สึกมีความเห็นใจผู้ที่สนใจจะพัฒนาตนเอง เรียนการทําวิจัย ต้องตระหนักเห็นเดินทางเสียเวลางานอีกต่างหาก เพื่อเข้าประชุม 2-3 วัน พอเสร็จประชุมก็อาจจะคืนเนื้อหาแก่วิทยากรไปเรียบร้อยแล้ว เพื่อการเดินทางกลับบ้านจะได้เบาสบาย ด้วยเหตุหลักๆ เหล่านี้ ICE จึงได้ถือกำเนิดขึ้นมา ICE ได้รับเกียรติจากอาจารย์ของคณะแพทยฯ ร่วมสอนในรายวิชาต่างๆ ตามความเชี่ยวชาญของแต่ละท่าน และได้รับความกรุณาจากอาจารย์หัชชา มาเป็นผู้ดูแลโครงการอย่างใกล้ชิด

@ ใครเรียนได้บ้าง

ประชาชนทุกท่านที่ต้องการเรียนรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัย หรือถ้าจะให้แคบลงมาคือกลุ่มผู้ที่เลี้ยงชีพด้วยงานในสาขาวิทยาศาสตร์ สุขภาพ ถ้าให้แคบลงมาอีกหน่อยคือกลุ่มแพทย์ พยาบาล เภสัชฯ ทันตฯ นักวิทยาศาสตร์ นักสุขศึกษา นักวิชาการสาธารณสุข จะเหมาะมากสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับงานวิจัยได้เลย

@ เรียนแล้วได้อะไร

- รับประกันได้แน่ๆ คือ
- 1) ได้ความรู้
  - 2) ได้ประกาศนียบัตร (ถ้าต้องการ)
  - 3) พิเศษสุดสำหรับแพทย์ จะได้เทียบเครดิต CME รับรองโดย ศนพ.

@ มีเนื้อหาวิชาอะไรบ้าง

มีทั้งหมด 10 รายวิชา ปัจจุบันมี 5 รายวิชา ที่เปิดให้บริการ คาดว่าภายในปีนี้จะสามารถให้บริการครอบคลุมทั้งหมด

@ จะเข้าไปเรียนได้อย่างไร

ง่ายมาก ๆ เข้าไปดูรายละเอียดและลงทะเบียนเรียน โดยเข้า Web site ที่ URL: <http://medipe.psu.ac.th> เลือกดูรายละเอียด ของรายวิชาต่างๆ แล้ว click register กรอกรายละเอียดต่างๆ ตามที่ระบุ จ่ายเงินอาจจ่ายที่หน่วยระบาดฯ หรือผ่านทางธนาคารก็ได้ และ ยืนยันการลงทะเบียน มาถึง ICE admin จากนั้น Down load บทเรียนได้ เมื่อเปิดเรียน

@ เสียค่าใช้จ่ายอย่างไร

เสียค่าลงทะเบียนเป็นรายวิชา รายวิชาละ 800-1,200 บาท ขึ้นอยู่กับจำนวนบท แต่ละรายวิชาจะมี 4-6 บท คำนวณ ง่ายๆ คือ บทละ 200 บาท

นอกจากเนื้อหา 10 รายวิชา ICE ยังมีอะไรที่น่าสนใจทำ ทายอีกมากมายรออยู่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ โปรแกรม R ฉบับ ภาษาไทย ซึ่งเป็นของเล่นชิ้นใหม่ที่ผู้รักการคำนวณไม่ควรพลาด